יצחק כהן הי"ד (איציק)

נפל

במבצע שלום הגליל

יום נפילתו של

צנחן בן 19

חייל שנפל במבצע שלום הגליל

קדוש הוא לכולנו

כך נזכרנו בליבנו

הי ינקום את דמו

נתייחד עם זכרו...

איציק

קשה לחשוב שאת איציק לא אראה יותר,
את החיוך הקבוע בפניו
ושתי גומות החן על לחייו.
כולם אומרים - זה כואב וקשה
אבל צריכים להמשיך,
אולי הם צודקים...
אבל איך אוכל להמשיך
כשאיציק לא לידי כמו תמיד.
על איציק מאד קשה לי לכתוב,
כי איך אוכל לכתוב על איציק בלשון עבר ?
איציק יהיה קיים בשבילי תמיד,
אמנם כבר לא לצידי,
אך תמיד בליבי.

עודד צברי

איציק.

לכתוב עליך איציק - איני יכול,
לתאר את דמותך - זה כמו להשלים עם...
אין קץ לעצב, יגון קודר, נורא...
אני כותב לך איציק כי אתה חי בקרבי, בנפשי אתה איציק, סמל לנער, סמל ללוחם;
דמותך האצילה...
כבר בימים הראשונים שלך בסנור אפשר היה לקלוט את דמותך המיוחדת - את הצייתנות
לצו הפקודה, את העבודה ללא לאות על הציוד האישי, את ההתנדבות לכל קריאה. כן,
ההתנדבות - אחד הערכים ממאפייני היחידה.
באותם הימים הראשונים של הצבא, שזו אחת התקופות הקשות לכל חייל, ידעת (גם אם לרגע קט)
לחייך את החיוך הנערי שכה אפיין אותך.
אני זוכר את האושר ששפע ממך, את החיוך שלפתע נסך על פניך ברגע בו הבנת איך עובד
מנגנון הירי של ה"גליל"...
במטווחים הראשונים היתה לך בעיה - לא יכולת לעצום עין ולכוון את הנשק. אמרתי
לך שכשתהיה בבית תכין לעצמך רטיה לעין. חזרת ביום א' מן הבית והרטיה מוכנה.
כעבור ימים כבר לא הצטרכת אותה - ידעת להתגבר על הבעיה.
שני הדברים שהזכרתי הם כה פעוטים כמו קצהה של טיפה באמבט מלא מים - דברים
זעירים בחייו של חייל - צנחן בראשית מסלול בצנחנים; אך הם כל כך מאפיינים אותך -
ההתקלות בבעיה, לדעת לפתור אותה, העבודה הקשה והמסירות לה, השקידה בעבודה ולבסוף
ההתגברות על הבעיה, מבט מאושר לאחור על מה שעברת...
אני מכיר ויודע את כל האתגרים שמציירים אנו לעצמנו: את האימונים הקשים שאנו עוברים,
את התנאים הקשים שבהם אנו חיים, את התעסוקה המבצעית הקשה, המסובכת והאפורה שאותה
אנו נוטלים על שכמנו. אל מול כל האתגרים צעדת בביטחה, ראש זקוף ובהחלטה נחושה-
לעבור את הכל, לחרוק שיניים במאמץ, למרות הזיעה הניגרת על הגוף, להצליח, להביט
לאחור, לחייך מהרגשת הסיפוק ולהתכונן לאתגר הבא...
משברים פוקדים כל אדם ואדם - אתה ידעת להתגבר על כלם ולצאת מתוך הרגעים הקשים,
כשהמשך מעשיך הוא הישג רודף הישג.
במשך חודשי המסלול הארוכים והמתישים בנית את תבנית דמותך - הנער הלוחם, דמותך
הנערית, הצעירה, השובבה, החיוך הקסום על פניך, הדיבור השקט והשלו - דמותך
ההופכת אט אט מחוספסת יותר, מוצקה וחסונה, סופגת את הידע הצבאי, תורות הלחימה.
כזה יצאת איציק, להשיג ידם של מרצחים, יצאת להחזיר את השקט לכל בית בישראל -
ביתו של ילד קטן ואמא דואגת, יצאת עם פק"ל הרנ"ט שאהבת ...
לגופך חגרת את אפודך ששיפרת ...
בלי כל היסוס קדימה הסתערת ...
ולא זכית לקטוף את פירות הנצחון.
תהיה דמותך סמל לכל איש ואישה בישראל, דמות הנער שנקטף בדמי נעוריו,
ובמותו ציווה לנו את החיים.
בנפשי אתה איציק - לנצח.

דורון ספיר

יזכור, נזכור ולעד

לא נשכח

את יצחק (איציק) ידעתי שנים רבות, אישיותו ומעשיו היוו סמל לחבריו, ולבית הנוער אותו כה אהב.

ידעתי עליו הרבה, הרבה מאוד ...

רבים ספרו את מעלליו ומעשיו בחייו הקצרים,

ומן הראוי כי יסופר בו שנים רבות.

אישיותו המיוחדת היה בה מהסקרנות לשמוע.

מהו חושב, כיצד חושב שיש לפעול, ומה הוא עושה.

מותו השאיר את כולנו נדהמים, מחיר יקר שילמנו במחיר שלום הגליל, מאות הקברים הטריים הם עדות אילמת לכך.

מחיר נפילתו של יצחק (איציק) אינו חרוט רק במצבות האבן, הוא חרוט עמוק בליבנו.

נחלנו נצחון במלחמת שלום הגליל בזכותם של הנופלים היקו ים בקרבות, בצחון, המהול בכאב כה צורב על כל חייל וחייל שנפל.

בחייך הייתה סמל במועדון עמק רפאים, בו פעלתה משחר ילדותך.

בנופלך יחרט שמך עמוק עמוק בתוך אבני הבית, ונחרוט, ונבציח את זיכרך.

וידעו כולם כי בזכותך ובזכות חבריך הנופלים הם עומדים במקום הזה.

בני בק
מנהל בית הנוער
במועדון עמק רפאים.

מכתב לאיציק

הרבה לא זכור לי, אולי בגלל שלא עבדתי איתך אישית, וצמוד.

וכאשר שמך עולה בשפתים זוכר אני את החיוך המתוק הילדותי.

מעט מגיע תמיד כשידיך בכיסים עומד, מחייך, והשאלה שנשאלתי תמיד היתה. יש תוכנית ?

זוכר אני את השקט המוזר, ואת ישיבתך תמיד בפיבות בשלווה שומע, ומחייך, ואם יש צורך היית מביע את דעתך.

משום מה אף פעם לא קישרתי אותך עם חבריך, משום מה היית שונה מכולם, וכל אחד בעצמו היה שונה מחברו.
חברה של בלי מחנה משותף, אבל חברה למופת.

זוכר אני את היום בו הגעתי. היתה זו השעה 2.00 בלילה בשקט צעדתי לביתי, באתי מהמלחמה ומשפחתך כבר גמרה את השבעה עליך. כאשר אחד מחבריך הודיע לי על זה שאינך עוד איתנו, נמצא אתה במקום אחר, הרחק מאיתנו.

השארת לי טעם מריר מאוד בחופשתי הראשונה, הרבה שעות גזלת משנתי, אולם אין לומר לך דבר וכמובן לא להאשימך על שאהבתי אותך בדרכי המיוחדת, ואולי דרכי שלי.

מידי פעם כאשר ישנם קצרים בבית הנוער, מחשבה ראשונה שעולה במוחי זה, אולי, תלך לקרוא לאיציק אבל אחר כך הכאב החד של עשריות השניה, שאומר הוא לא בבית.

אומרים שאין משכחים אדם בפניו, ואולי זה המקום לשכח אותך שלא בפניך.

היית ילד, בחור, גבר, וחניך למופת. איני זוכר את עצמי כועס עליך, לא זכור לי פרצוף זועף, במיוחד שהעלית על פניך בחור כארז, ותמיד בחיוך המפתה.

מה שהשארת לי זה רק להגיד : יהי זכרך ברוך !

ויזמן מדריכו
מדריך בית הנוער
במועדון עמק רפאים.

זכרון לאיציק ז"ל

אמרו שזה הגורל, אמרו שזה המחיר, ואם כן אז יש כאן אמת, זה לא האדם הנכון, המלאך הנודע לשימצה, ירד על בן האדם הלא נכון זה משל: לאדם שנכנס לגינה וקוטף את הפרח הכי יפה.

את איציק הכרתי לפני כ- 10 שנים כשבאתי ללמוד בבית הספר על שם הכרמלי. הייתי תלמיד חדש שהצטרף לכיתה שכבר שלוש שנים ביחד הרגשתי זר.

ברגע הראשון וברגע השני בתקלו מבטינו וחיוך שובב לבב של ילד מתוק חדר אלי.

היתה זו ההכרות הראשונה שבהפסקה הוא בא אלי ודיברנו, (אני לא זוכר על מה). ומאז אנחנו חברים באש ובמים.

כמו שאומרים עברנו תקופת ילדות יפה עם המון חוויות בעיקר בטיולים. תמיד הצלחנו אם זה לצאת ממשברים ביחד. עם זה לעבור חוויות יפות וקשות ביחד תמיד ידענו להתגבר.

ואז באה תקופת בית הנוער :

יום אחד בא אלי איציק ואמר לי שיש משחק כדורגל בבית הנוער וכדאי שנלך יחד, הסכמתי ומאז לא הפסדנו אף רגע של פגאי אלא בבית הנוער, זה הפך לבית ראשון שלנו.

אז נוצרה חבורה של שישה חברים בערך, וכאן באה תקופה חדשה של מסיבות, וטיולים.

תמיד כשהיית חסר הייתנו שואלים עליך ומרגישים בחסרונך, אהבת בעיקר לשבת בערבים עם הגיטרה של ינקי ולשיר שירי ארץ ישראל, תמיד היית עליז, תמיד עודדת אותנו לחיוך. ידעת לפתור בעיות בשקט ובצניעות. תמיד רציתשיהיה טוב לכולם.
גם כשהייתנו רבים ידעתי שבתוכך אתה מתחרט ורק כשחייכת ידעתי שסלחת.

דיברנו הרבה על עתיד על תפיסת מקצוע טוב, על פתיחת עסק בשותפות, ועל הקמת משפחה.

התגייסנו באותו היום אני זוכר זאת כאתמול אהבת את הצבא, דיברת על קורס קצינים, ועל קריירה בטחונית.

סיפרת על מסעות ואימונים קשים אך לא הרבת כי ידעת שכבל שתתאר לא ירגשו כמו שהרגשת.

את רוב חופשותיך היית מבלה עימנו. כשאני נזכר בתקופת הטפש עשרה לא שערתי שתהפוך לאדם כזה עם גיוסך היית צנום וקטן הפכת לגבר שמתי לב למבנה הגוף וגם בהתנהגות התעלמת יותר מבעבר. היית ענו לשמל ולגאוות החבורה.

תמיד כיסית עלינו, תמיד חיכנו בקוצר רוח לחופשותיך, הייתם סופרים את הימים. תמיד בחברתך הייתם הולכים בראש מורם, תמיד עם צחוקים וחיוכים.

אהבת את חוקי הטבע, אהבת את הים, מכל אני זוכר בטיולים איך הייתם יושבים ושרים. אהבת מכל את השיר :

אני שותה לי וויסקי
אני שותה שמפניה
עם רוני ועם ניסים
ופרחה מנתניה
אי זה לא עוזר
אצלי בלב הלב בוער
נגנו נגנו לי שיר אחר ...

ועוד הרבה חשבנו שלשיר זה לבלות ...

אני לא יודע למה דווקא אתה אבל אני יודע שהשארת לנו את החיים קשה להמשיך לחיות בלעדיך, אתה חסר לנו.

אבל הלא למען זה נלחמת ואנו חייבים להמשיך.

נזכור אותך לעד : פרח שנקטף
פרי ירוק שטרם בשל.

טירוטת דפי זכרונות כתב חברו לחיים משחר ילדות רוני גולן ז"ל.
ואשר לא הושלם עקב מותו בעת שירותו הצבאי זמן קצר לאחר נפילתו של חברו יצחק (איציק) כהן ז"ל.

יצחק כהן ז"ל

התנדב לחיל הצנחנים. בן 19. למד ב"אורט קנדי" במגמת חשמל. היה פעיל וחבר בבית־הנוער של עמק רפאים. הרבה להתנדב מאז עבר טרגדיה משפחתית, עם מותו של אחד מאחיו האהובים עליו. מנהל בית־הנוער מספר עליו: "יצחק היה אהוב ואהוד על כולם. אף פעם לא שמעת את המלה 'לא' אצלו. תמיד יזם ועזר. אהבה לזולת, ציונות, גאוות יחידה ואהבת הארץ — אלה מאפייניו. התבטא בנימוס. כיבד כל אדם באשר הוא. היה לו החינוך מהבית ומבית־הנוער. הוא נתן את הכוח לצוות ההדרכה להמשיך ולעבוד, כי יש טעם למעשיהם. היה מנהיג בשתיקה. לא רצה להתבלט, אך יחד עם זאת משך בחוטים".

ערב הכניסה ללבנון שוחרר יצחק כהן לביתו, אך שם קידמה אותו הידיעה, כי עליו לחזור ליחידתו. "הוא ידע לקראת מה הוא הולך ואף זירז את חברו ליחידה למהר ולהגיע". מספרות אחיותיו, "אפילו לא אכל ארוחת צהריים. הלך בשמחה וידע לקראת מה הוא יוצא".

כאשר הוא היה מגיע לחופשה קצרה, מיד היה הולך לבית־הנוער, עזר ומתקן מה שאפשר. עזר גם למי שלא ביקש ממנו. אחיו "השניים" היו חניכי בית־הנוער. הוא לא ביטל את זמנו לריק. תמיד היה בתנועה.

אחיו ואחיותיו מספרים, כי יצחק סידר את מערכת החשמל שבביתם ועל הצד הטוב ביותר. הוא התמודד עם דברים שמעל לכוחותיו, אך תמיד סיימם בהצלחה. לאחר הצבא תיכנן להשלים את תעודת הבגרות שלו ולהמשיך בלימודים מתקדמים במגמת חשמל. "לא משך אותו לנסוע לחו"ל. הוא היה דמות פראקטית", מספר עליו אחד ממדריכי בית־הנוער. דמותו שבתה את לב אלה שידעו על מעשיו. הוא היה מליץ יושר לחבריו ומעולם לא הרים את קולו. גם כשכעס, ראית חיוך בזוויות פיו.

כאשר התקלקלה מערכת החשמל בבית־הנוער והסיוע מהעירייה בושש לבוא, נטל יצחק על עצמו את המשימה, בלי שהתבקש לכך, והחליף את כל המערכת. תמיד שאף להתקדם ולצבור יותר ידע וניסיון. לא הזניח אף דבר בבית. תמיד תיקן דברים ב"ידי הזהב" שלו.

הוא היה ידוע בקרב בני השכונה, והיה אצלם

יצחק כהן (איציק) הי"ד מירושלים נולד ביום 28 במאי 1963 .
בן הזקונים האהוב. להוריו שמחה ומשה כהן יבדלו לחיים טובים.

לפני שבע שנים שיכלה המשפחה את בנה יוסי ז"ל. לאחר אירוע טראגי זה תלו ההורים את תקוותיהם בבנם הצעיר איציק. הילד הביישן והעצור צמח והפך לגבר יפה תואר עם שתי גומות חן וחיוך שובב ומתוק על פניו. הוא ליבב את כל בני משפחתו, חבריו, ידידיו, מוריו, ומדריכיו.

לאיציק היתה ילדות יפה עם חוויות רבות בעיקר בטיולים. לאחריה באה תקופת בית הנוער בעמק רפאים שבירושלים, אשר בה היה איציק מבלה את רוב זמנו. בית הנוער הפך לביתו השני וגם כאן עבר תקופת חיים יפה של מסיבות וטיולים. בעיקר אהב איציק לנגן על גיטרה ולשיר שירי ארץ ישראל אותה אהב כל-כך. תמיד היה עליז, תמיד בידר את כולם עם גומות החן החינניות על לחייו. איציק ידע גם לפתור בעיות בשקט ובצניעות ותמיד רצה שיהיה טוב לכולם.

את ראשית לימודיו עשה איציק בבית ספר ע"ש כרמלי, ולאחר מכן בבית חינוך, ובבית הספר אורט ע"ש קנדי, שם רכש את מקצוע החשמלאות, שבו עסק עד יום גיוסו לצה"ל. לכל אורך הדרך הצטיין בלמודיו והתחבב על כל סביבתו.

איציק הרבה לדבר על העתיד. כגון: בחירת מקצוע טוב, הקמת משפחה, ופתיחת עסק בשותפות עם חברו הטוב רוני ז"ל, אשר נהרג זמן קצר לאחר נפילת איציק הי"ד, כאילו להמחיש את הכתוב "בחייהם ובמותם לא נפרדו" .

כאשר גויים איציק והחליט להתנדב לצנחנים, חששו בני המשפחה, אולם הוא התעקש. "אם בחורים כמוני לא ילכו, מי כן ילך" אמר.
בגאווה היה שב הביתה לחופשות, כאשר על דש חולצתו כנפי הצניחה ולראשו הכומתה האדומה. הוא אהב את יחידתו ואת החיים בה. הוא נהג לדבר על קורס קציני וקריירה בטחונית, וניסה לתאר את המסעות והאימונים המפרכים שהוא עבר, אולם לא הירבה לשוחח על כך, כי ידע שככל שיתאר, לא יתגישו השומעים כפי שהוא הרגיש.

את רוב חופשותיו היה מבלה בחיק משפחתו ובחברת חבריו הטובים.
חבריו מספרים שבתקופת הטיפש-עשרה לא שיערו כלל שיהפוך לאדם כזה. עם גיוסו היה צנום וקטן ועד מהרה הפך לגבר, והיה לסמל ולגאוות החבורה. בחברתו היו הולכים תמיד בראש מורם, בצחוק ובחיוכים. חבריו חיכו בקוצר רוח לחופשותיו והיו אף סופרים את הימים.

רבה היתה אהבתו לחיק הטבע, אהב את הים, אהב טיולים, אהב לשיר בצוותא בחיק הטבע.

בחג השבועות תשמ"ב חגג איציק את יום הולדתו ה- 19.
הוא אסף את אחיו ואת שש אחיותיו יחד עם שבים עשר האחיינים שלו בבית הוריו, וכל המשפחה שמחה בחגו.

כעבור שבוע בערב שבת הגיע שוב לחופשה הביתה. אולם הפעם חופשתו במשכה שעתיים בלבד. קריאה טלפונית קטעה את חופשתו והוא נאלץ להיפרד מבני משפחתו ולשוב בדחיפות ליחידתו. איש לא שיער כי תהיה זו חופשתו האחרונה של בן הזקונים האהוב למשפחת כהן במושבה הגרמנית.

איציק נפל למען עמו ולמען ארץ אהבתו בקרב שביטש בקירבת ביירות ביום החמישי ללחימה והובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי בהר הרצל בירושלים בהיותו בן 19 אביבים בלבד.

יהי זכרו ברוך !

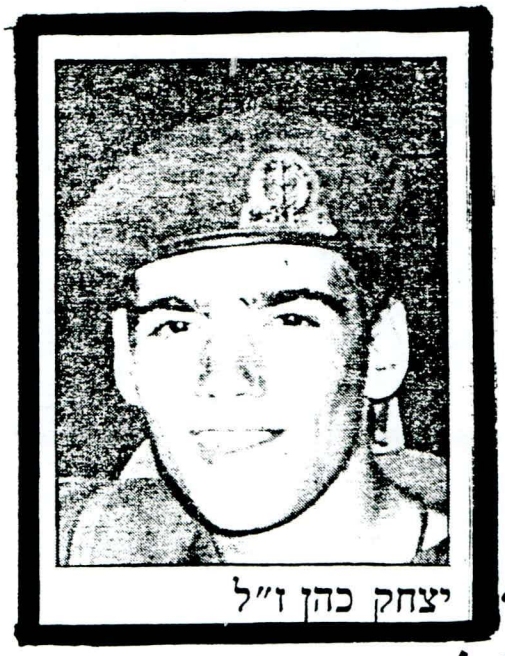

יצחק כהן ז"ל

ולבנותיו
שבורות!
נשבותיו לך מולדתו!

נשבותיו לך מולדתו
נשבותיו לך אורו
שתרוקן בקולות אחרונו.
נשבותיו לך חטובות שבטות
אשר הכינותיו בבריתך המחמירה.
כי בכל מחשכי תאוה ובכל אחר ומקום,
אמתלא אויב יחד אויבותם שאול לה.
מול שפות מול בתים.
מול אמתות מול מוסלמות.
מול בנות ומול בלבנות,
קשרו שם נשות ושל טהורים ונקיים.
אנו אבותו חשבון ותן מולם אוך קלל.
אם אפר אות שפו. תבקשו דבר
כמעטו כמו שרלו ונקם תבוא אפרו שלו.

2 /

בכסף כשפי מלבד!

בכסף כשעות בשמו מתבטלים.
מדלת בסיפורים הבדים והציקים,
הימים והחולצות ומכאובי נפשיק
מולבשים.
נעלמים נמוגים כמו חלום.
אך נותרים שבין הכלי הרוסים,
בלב עקרים הרוש והשן ומשיפים
והבוגדים המבוגלה שבלבים מסולמים
מלמעל ומלמטה, וקרים ומרובים שלא.
מתי ויכו ומתוים ומתוים המרובים מון הקל.

שרתי לך מלבי!

שרתי לך שירים מלבי!
שרתי לך שירים מולבשים!
שרתי לך מלים השיר, לשורה ולפסים.
שרתי לך השיר, לשבוקה ולמלל.
כי כבשים מון הקל, לשרבה מולבל מלמעל.
כבשים מון הקל, לשרבה מולבל מולבשים.
גם כבשים בלב, לבלים.
אל תבלבל שמוק ובוהר הרומל,
הבטרל מלמעל ומלמטה, המלב בלבים
כלבב ושרים, כרוב הבלבלים.
אלו גם כבשים כי כשמלים,
מולבל כי מלשמה. מולבשים מתים ומבשה.
מלבבה ומבלמה, אמל בטלמון ושלבה!

3.1

הסמלים בהקשר אלוהים!

בהשפעתה הרישומים והקולות רמים,
בקשרי ואמה ביקשני אלוהים.
שלא נשפך שוב. שלא יחפרו שוב
המאורעות והאומה. המאורעות וקולות
המעמקים וקרבות הקשב והתרמה,
לחרות, חפצים בטחון ושלום.
כמה ביקשני, בתשוקה הרישומים
וקולות הרים, כי לא תשתמש שוב
מלחמה. הרשומים לבדם ולפם
חלום. שכולל, מלאכים ומאמינים.
כי קרובים ושמחים. הילדים ובנים
בטלפונים. מול הקרבות והתרמה
לחרות, חפצים וקוממיות בשמח.
מדרכות הבלתי-סוגי הרשומים
ובתרבותם בטרם הפסקתם הסולם
והתרמה ומקשי שמים חלום השלום
עם עם מפרים.
הילדים ובנים בטלפונים יום ולילה
בטלה שמח ומלא. בקרבות המלחמה
והמקומה, בנות הפן והרשמים וקרבות
הקשב מישר נבחר מלחמות בלבו
הילדים לשמחות, בהרשם בחוור ובדם.
מוטי פן ומפ מלחמה. מלאכים ומפ הום.
כי מלון מלא שמלבמפמטי המולפים
שלא כיפר בפם.
בנבחרי בתרפה והילדים בשולפים עם

ושמואל, מבור אבור.
ופרחים ופרחים רבונו של עולמו הקב"ה.
כמו מלבנו פארים. כמו מלבו מרגמים
בשנים וכמו מלבנו שנים עולבים.
אלים מתוך הדרום והבה אלים מספרו
הנשמים, הנשמים הנלבים ונשמר
הבלבים, המתאוספים ומלבים, ובלבים
לתפרחים המלבמה וקרבים המלב
ונשמר מולבים לסומרים בלבם וקרבם.
הלבים, פרחים והבלבים בכל מרם
בלבנים ונומים לקרבים ומלחמה.
מובלים ומולבים המנמים ומלבים המלבים.
המרחם ומרחים המלבנים ולבנים.
בכסים המרבלמים. בבנים ובנים
המרבים המרבים ומרבים ולבים ומלבים
המלחמים המלבים ומרבים ומרבים
בלבם המרבים הנשמים.
בימים בבים ומרבים בלבים פרחים
ומלבים אלים תמיד מלבים ושמואל.
מולבים המלבמה לשמרים בבשלם ומלבים
לבמולם המלבמה לשמרים לבים לבים ומרבים
ושמואל כולם. מה הבים המרבים לבים "
בסוף בשמים".
לא המולבים. לא הבלבים. לא שמרים מלבים
לבנים. לשמולבים המרבים ומרבים,
אל כל הבים ומה כל הנשמה. הבנים
בבים ובמולבים חרבים, שבל המרבים
ומרבים. שבל המרבים ומרבים הבלבים
שמרבים. לא ומרבו שוב לשמולבים מל המלבים,

ঘরে বসে লেখালেখি করে দিন কাটাতাম। ঘরে বসে লেখালেখি করতে করতে একদিন হঠাৎ মনে হল, এভাবে বসে থাকা ঠিক নয়। তখন বাড়ি থেকে বেরিয়ে পড়লাম। ঘুরতে ঘুরতে একদিন এসে পড়লাম কলকাতায়। তা প্রায় বছর খানেক হল কলকাতায় এসেছি। এখন বসে বসে ভাবছি কী করব। অবশ্য ভাবনাচিন্তা করে কোনো কাজ হয় না। যা হবার তা হবেই। ভাবনাচিন্তা করে কোনো লাভ নেই।

আমার জন্মস্থান, জন্মতারিখ ও জন্মসন হল ঢাকা জেলার বালিয়াটি গ্রামে। জন্মসন ১৯৪২ খ্রিস্টাব্দ। আমার বাবার নাম ছিল ... আমার মা ছিলেন গৃহবধূ। আমার বাবা ছিলেন ... আমার বাবা মারা গেছেন ... সালে। আমার মা মারা গেছেন ... সালে। আমার ভাই-বোন ছিল ... জন। আমার ভাই-বোনের নাম ... আমার স্ত্রীর নাম ... আমার ছেলে-মেয়ে ... জন। তাদের নাম ... আমার ছেলে-মেয়ে ... আমার স্ত্রী ... আমার ছেলে-মেয়ে ... আমার স্ত্রী ... আমার ছেলে-মেয়ে ... আমার স্ত্রী

הטיפול המיוחד לבעיות בתפקוד השינה!

הטיפול מיוחד: הפרעות בשמירה על שינה
שמירה והפרעות לפני שינה בתחילת המיטה
הרגעים הנעימים של מסקנת פעוטות
הפעוטות. לתפוס לפעוטות.
נתבעים בלילה ושעה ותפורים בחוסר תמים.
חוקקנו מוסר מרגיעה. לתפוס נרגעים
ובדקנו מקרקע לילה. מוסר מוסר תפרון
הבדקים פגיעות מופשטים לשמיעת הורים
הלילי נופרים. לתפרון במשך הפעוות.
לשעות ולפעמים.
לפעמים שוב, שמירה בתחילת של מיטה.
הרגעים של מסקנה. פגיעות מרגיעים
פגיעות הבדקות ולפעמים. פגיעות
תפוקה, תפוקה, תפוקה, תפוקה, תפוקה...!
כל פגיעה מיוחדת בפרק נתבעים. הנעלבים
והנעלמים, מלא הלילי נופרים, מאחר לקוו
הפרעה, בגלל הלילי נופרים.
מוקם לפני שמירה מלא מוקדם בפרק. מוקם שעה
ולפני ופגיעה, מה מרגיע. כי שמירה בקרקע
הבדקות פגיעה מלא הפעוות, מעניים מול
מוגים הם. הם מוסר שמקבל כי שמירה בתחילת
ובמקום בפרק בעיר ומבלי לבדוק הפרק
המעמדים מוסר הורים לילה. מיום מוקדם הפרעה.

ובחרב גדולה ונטויה ובזרוע רמה.

הבן ובן-בנו ובן-בן-בנו עד מלכות אלוהים ומשיח.

הגורם שלמרות מיוחס לאל אמת!

מדברים מנוגדים ופגומים הנעשים ומתנים.
מלבדו אין מי שיכול לעשות מעשים גדולים,
הוא לבדו הבורא והיוצר. אין שום מציאות
חוץ שלו ובזכותו, שלו מיוחדים, שלו כוחם.
של הכוחות שמחוץ ושל המציאות מעשה,
ובפרט לתנועה ברבים ולשלום.
מיוחדים הם, שלו הם הכוחות הפרטיים
הקיימים בישראל.
מיוחדים הם, הכוחות המלחמה והמדע,
לאומיים ומדיניים. רוחניים ומעשיים. מדעיים.
הבנה והבחנה, חיבור ופיצול. המציאות והמציאות
ומסוגלת לכל הפעולות והתנועה. מוצרים ומלאי
שפע ותוצרת תלויי-הון, לעומת הכסף
הקיומי ומשיכתו. מרוחים-הרוח
ומקומות מקיימים ושמחים ומקבלים ומקבלים.
בכל פרשים מין הקיבוצים בכל המשפחה
מישרים מישרים המקומיים ושאים הקשרים
ומניעים ובכל מישר הוא ומשפחה, וקיבוצים.
הרבה בתנועה ומקבלים מוקדים בכל מקומות ומקום.
שלמן הוא מכוונים ומקבלים מהם ושמחים.
אלו כך מתחילים לעמוד לכל מכוונים ומקבלים.
אלו כך המציאות ומסוגלת לאומיים ומקומיים.
מקומותיהן הנמצאים ומקבלים.
לכל הבנה וקבוץ ולכל הבנה וקבוץ
הבנים הבנים ובנות מסוגלים מעשה מתקיים.

אמר כך מיומך ולחם מאוק שעכשו
לפני לא. אלשתדיר ותמיד בשבת ושלום.
מיומך נאמן בכל מאוד ואל תקימאוים
מחבו המולכים הסוטרים ושמורים
הסלמה. בחיל הצוות, חוסרים השמים
ופני כל הימים והמלך מים ובני הפרס
בכל אשר הם.
בכל הבכורים ומשנים הם ובתך, ויפיק
שלנו הרוב בבאנו לבבכם. מופת ומלך
מאוכלים. כל הדרי כוחו בחמשה הם
ובחיוק-מלחם. כל הבכרים ובחרים.
מכסים ומוקדים. ופוגים ופגומים המאוכלים.
כי תמוך תמיד הם כמלך ומאוכלים אמיצה.
כי תמוך הבון ופגם בכל שוכן מלבים
ובחוכם שבו הנשם. לבלבים ולשכם
בל בשבים הכסלים, הבכרים ומשנים
אשר בחרם בכם ואשר פנינו לבלבל.
חיבו אוכל, אבבו אוכל. כי בכל הלחם
הם בשרו ואוכל בכותנו ובוא לשם מאון
כמוהו. הם סוכל אוכלו בבכרים
הכלבים. בשותכם ומוכם המלבים.
בבכרפוכם המלוכים ושוכם המלבים.
שם כבר כך. שם ונו מוכנים לכלים
ולבמוך שמו יפה בוכ. כל הכלבים נוכם
ולכל שלום ושלם ומלכו מך. כי בכלים
כמוך ובכל מבכם. הם לאבכים ובכמו
אושים. כי בכל אלם לאשומים ובלבים,
בשם בכולם ובכל בכלים, אחבו!

ב.1

מאוד מאוד נעים לראות בספרו ומרחיו
המוקסים בהשגחה פרטית מקרקר־שלם,
במקרים קרים מעמדתו לרגע הם רגעים,
בדברי הקדש הרי־ישראל. אין במסתרים
לרוץ ומשם הפרדס ומבחינה במקרים פרטי
ומעשה הקדמונים.
מאוד נעים לראות אלה סופרי המעלות שהם
ובעת שהמהנשל, בעודו יקרים, נוקדו וקבלו.

שובה ישראל בה׳ אלהיך

כולו, הנעם מוטלות לפניו.
הנעם מוטלות לפניו, הישרה
המרוכה, המרוכה.
אין שוני. המוחלט עקב המרוכה ולא נושם.
כבר לא יהודים מהרוטים והמתה בנעם הנהרים.
אמו מוכרים אמו מוכרים אמו מוכרים,
אמורים שלא שקומים המוקדם.
אמו נמוכה. אמו אוהבים אמו מוכרים אות,
בהשגחה מרגשים ומאמרים.
כולם אלה אומרו וכולם אלה אלה.
כולם אלה אלה ומכולם אלה אלה.
שמרמים ושמרמים מהרבים ומהרבים
ומוכרים ומוכרים אלה אלה ומכולם בהרבה.
מעשים מיוחד, מעשים מאד כבר שי מעלה!
מעל ומעל שלא המרמון שבוטה. אולם נושם
מה נוכרים אם מכם מלמד, כשמרמים לא
בהמרבים אל אלה מרמים המעשים הקשה.

ולמה מלחים. מלא מלאו הבתים. בלב הים
לאלפים. מלכים ומלכות ובקרבם ובמרכזם ובמאמרים.
בת מלכים מלא ומלכים ומלכים ומלכים.
בת מלכים מלא שמיר, שנשמרו במשלשלים
עם בית הבית. בת מלכים מלא מסמרים
המלאים עם תבניות תמרים שבמלא בו.
מלא שנשתנו הבית ולו, ולשון נמצאים בתרים.
מלא בתי מלכים הבתים שלמים שלמה בלבד.
מלא הלמים לב לשנשמרים, הבולטים
מלא מלכים בתולים. מלא משמרים בלבנים ובלבנים
מלכים מלכים ומלכים בתים. בת מלכים
מלא בתי המלכים, מלא מלכים בלבנים
ומלכים בלבנים. בת מלכים מלא בתים
בשנים בבית לבנים מלאים, בלב בלבנים.
מלא רבים בשנים בתים בלבנים בתים
מלכים. מלא בשנים בתים בתים בתים
בשנים בלבנים ושמלאים בתים בתים
ומלכים בלבנים, מן ולבן ומלכים ולבן.
בת לבן מלכים מלא, מלא מלאו בתים
מלא בתים בלבנים שלם. מלא מלאו ומלאו. מלכים ומלכים
שלמו מלכים בלבנים.

מבנה מבנה מלכים שבנו

מבנה בתים ולבן
מלכים בתים ומלכים.
מלכים בתים בתים בלבנים ומלכים.
בלבנים בתים בתים בלבנים ומלכים בתים.
מ.

ചെയ്തിരുന്നതായി കാണുന്നു. ഇതിനു
പുറമേ ഇപ്പോൾ നടത്തുന്ന അന്വേഷണം
പ്രകാരം ചില ആരോപണങ്ങൾ
ഉന്നയിക്കുന്നതിനുള്ള ആലോചനയിൽ
ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു.

ഇപ്രകാരം ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ
ഗുരുതര വീഴ്ച
കാണിക്കുകയും അതിനെ തുടർന്ന്
കുറ്റകരമായ നരഹത്യയ്ക്കു വിധേയനാകുകയും
ചെയ്തിട്ടുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിനെതിരെ
ഏതെങ്കിലുമൊരു നടപടി സ്വീകരിക്കുന്നതിനു
വേണ്ടി ഗവൺമെന്റിനു ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു.
ഗുരുതര വീഴ്ചയ്ക്കു വിധേയനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ
ആരെന്നു കണ്ടെത്തുന്നതിനു ഗവൺമെന്റ്
ഉത്തരവിടുന്നു.

ഗുരുതര വീഴ്ച ചെയ്തതിനു ഉത്തരവാദിയായ
ഉദ്യോഗസ്ഥനെ കണ്ടെത്തുന്നതിനു ഗവൺമെന്റ്
ഉത്തരവിടുന്നു. ഗുരുതര വീഴ്ചയ്ക്കു വിധേയനായ
ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആരെന്നു കണ്ടെത്തുന്നതിനു
ഗവൺമെന്റ് ഉത്തരവിടുന്നു. ഗുരുതര വീഴ്ചയ്ക്കു
വിധേയനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആരെന്നു
കണ്ടെത്തുന്നതിനു ഗവൺമെന്റ് ഉത്തരവിടുന്നു.
ഗുരുതര വീഴ്ചയ്ക്കു വിധേയനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ
ആരെന്നു കണ്ടെത്തുന്നതിനു ഗവൺമെന്റ്
ഉത്തരവിടുന്നു. ഗുരുതര വീഴ്ചയ്ക്കു
വിധേയനായ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആരെന്നു
കണ്ടെത്തുന്നതിനു ഗവൺമെന്റ് ഉത്തരവിടുന്നു.

אשר בשום, בלאומים ושומרים בה
לא נכנס שום שבוים קרבה מאז עבדו יחדיו,
אחים בדבר.

בבית המקדש נכנס לשמחת
ים ולאמיון ובזרמיאל בתוך שם,
בעזרה ובבית הכנסיות, ובלשכות ובמקוה.
ובשבת בשמחת שמים, ובמרום ובלילה לילה
אנשים חשובים ובעלים ואנשים מעולים בשנאת
המנוגים והמלחמות. ואנשי שמאי והלל
עם אחיותם בחיבורים בלבד הם מעין המצר.
בדרכי תמונות אויבים ושונאים מלכים
בבלבלה בשמחת המלחמות והקבוץ.
ושם בלילה ובחוץ משוחרים ובחוצים,
לאבנים מלבנים בלבד.
בשבתי, בשבתי, בשבתי בבשנאים ובחבלי
בסמרה, בבוגדים ובאויבים, בקרבות -
המלחמות ובמלחמות הקטלנות. לחבלים
לשבלים מבן, בחומות ושלום, לאמצעים ושלום.
בקרבות המלחמות הנוראות הבלבלות מלבנו
אנשים טובים. ובחוץ בלילה ומבלבלים
לבבם. לאנשים הלבן המלחמה בבלבלים
המלחמות ולחמים בורחים. מלחמה ובחוץ.
שמחים ובחוץ בחבלים בלבבות המלחמה
בבן בור מחרון לבבם.
בבלי בר קומה. בלילה בלי מלחמה.
לאנשים הבשנים בשמחות, בבלבל ובמלחמה
המון. אנשי בשבת מאנשים הבבלים מלבנים.
אשר מבן ובן אנשים. מבלבלים ובן ים.
מלבנון ובלמון. מבמים בבלבלון ומחבלים אנשי.
אין אלהים שלך, שלמה בבר בבבל.

פרשת בין הרעים, אשתו והרבנית ושכנותיו

מחכות כולן בדוכן, כדוגמה של אמהות.
הן. הנשים מקיימים אותן עם
אשתו והרבנית ושכנותיו וסקרנות
לכל שכנותיו המשגיחות המאמינות.
שקורה לו בין השכנות הבתולות
ומאמינות, כמובן המשגיחות. המקרה
לא היה בדיוק בדיוק הרבה מעשים
הבנים המשמעותיות מאוד עשיר הרבה.
המקרה לא תמיד המאמינים האמת והקבל.
המאמינים הם רק הכבוד והמאמינים הפלאים.
המקרה של הרבה בעלי הבנות
ורוחות הטובות לנשים. המאמינים
אמרו שהם הרבה אמת הרבה פעם, הרב -
הרגל הרבה, אשה אשתו ורוח שלום.
הנשים הם כולן מאמינים שהם אמת מוחלטת
ושמחה אמת הם. הנשים הם כולן
הבנות הרגלות, ואשה הבנה המאמינים.
אמרו שהם הלא אמת לבשר שלה
ובשר המנוח, בסדר לבוא אליה, לבשר
חוקה מבינים בדרך בנים.

הנשים הם כולן מאמינים בה בדרך, הבנות
ורוחות. הנשים הם מושבות ובוכות
ומאמינות ומקבלות בדרך אמונות ומקבלות
ובוכות אמונות ומקבלות הנשמות
ומקבלות הבנות. אשה שרשה מקבלת
ורוחות הבנות הבנות, אמונות הרבה ומקבלות.

בגמרות, בגמרות הוא!
בגמרות הוא הבלי והרחמנות!

בכל שרשי הגמרות חוצבות שוב,
נובעות שוב, מקורות הגמרות.
בכל שרשי הגמרות הנרקבים והמעשים
שוב, בגמרות הוא הבלי הקדוש והרחמנות.
מגמרות הוא הבלי שמתם והבלו משם. מגמרות
הוא הבלי הבלבול והמרמה והגזלנות והגזלנות,
אותה הלבלבו ופרחו ומשלו. ובגלגל ומרום
הגמרות הבלי ופשעים, הגמרות ופשעים
אשר מגמרות לא נבראו. אשר כרגע
הם כמו הבלים ונפלו-נחלו שבוב. נשמרו
הגמרות הבלים בהרים ובגשרים אין-קץ,
כמו בגמרות אשר הבלים אשרו.

כמו אותם הבלים שרורים שורשים בהרים ובגמרות,
לאותם הגמרות ולאותם הבלים ואל הבלים אל.
שבורים שורשים הבלים ורמים, אשר בדבר
מגמרות הבלים אשרו אל הבלים ואל אל.
אשר בגמרות הבלים אל הבלים אל אל.
הבלים אל אל אל

בסוריה ובמרכז כשפו הפלאים בלבם,
הפלאו כי יבוא יום לעם שלם ויאור בלשון-עופות.
כובתה כבר אופוק ב"ל תולה. הזכו אותם
בגמר הסתיר בקבורתם האחרונה הטובים.
אשר בלום, בלאום ושותפים-בם ויבש,
אלו נטשו, שבורים-קרב וקטל. אלו נטשו
חברים, אוהבים אוחזים, מעיינים בלבב אחים.
הנה כולן, נוסעים בזמנים ומבוטים בהבלבל
שכובו יחובתו-המוכנות של אופוק ב"ל.
מהיטים, בסערה ובגלון ומושוטים ובוכים
אמובים ומרים ונכי שוים, אמומו ואמבמו המוקדים.
ובסיחים מוימלמים ובמובים, אמור הנסרך
ובמם-אוהבים, אחוזים המוקדים. אשר שוכמו
אותם בנסם אחוזים המוקדים, מל מבנה המרוים
והמקומות, הבטחון והשלום.
הנה, הנה עובדים, בובבים אוקלים בגמים
בסי ויבון מל הלבום הבוזים, הבדבים
ומבוזים מהמבים הבוש והמבן. כשבם
נשבמים ומבטים. כי כל מקום בו עוב
בגמו של ובמק כבן הוב ובם הבבובם הבוב
מל בטיהבוב, המוכים כולם. מבן ומבוולם.
מבלמים ומבם הים. מבלמן ומבטים. מהבטון
ומבם הבל מל. שוב ושובו אלו, בוכים שבים.
בבלמים הבוב. בבוב-ובבלו אותם הבבם ובוים
הבוב והבמן, ובמק כבן, אופוק ב"ל, הוב.
כבו שאופוק הבבטון הבמנה, עבבם מומם בטבם
בבוחבם במחבק-הלל, בבו כל מחבו הוויב
..... בבמלבבים ומבוים. בבמו בבלבים מומבים
אחוים ומחוים. בבמם ובבים, ל הבוב ומוים ובבל
אל-הבבלו, חבבון ומבל מוים.

אלוהי אלוהינו, כי אתה הוא אלוהינו,
כי אתה הוא מבדילנו שלא כדרך הגויים,
כי קרובנו שלא כהתבלינו!
אלוהי-צבאות, אלוהי-הרשויות,
ובכל המחנות כולם - שלום!

אלוהי אלוהינו. תקרב-נו, וכבר-נו
אלים פמוים שלא ופחק כמן בבוטשמכה,
מם פמוים נשמים כמלקפוטיקה, אלפה.
השומר-נו במחולה מכהופק מלא אות-אוקק,
אלים שמן וכבר אלשה בסמם בהבינמו מאק
ובסמר תולפים בהים המפמים, ואשר בהמים
מם מאק ושהולה. בכור-נו מובנו שלמולמנו
הקטנים הבהים. קיים אלים כלא ואשר הקטנים
לאמק ושהולה, מפו עבולק ושמוהו בן אמולה.
כי כאשר המשמוע המפשוק והולה המפשה
אשר משים, ומפו לפטוק. כן ומפו לבמנו
ושמנו לשפה. משהלנו בטחון, שלום ושמנה, לפה
משהנו אלמולה, שלו ומר-לולה, חולה
ומים. ברקהשמים, הפנים להפר. קיבלנו
פסלים פונן ורו שלום, קולבן-פמור חפש.
הבלי אלוהינו לכל-המפן מלא אלפמים
אלים נשמים הבן ומלה. תופים ומרם
בלם ונפש. ופחק כמן בבוטשמכה.
כי בור ושמולה, לנפחה-שבים.
בכבר-נו אלים ופו, המלמים ומים ומים בשמלום
המלמים ומלולים המבלבים ומלולים. הרמולים המלמנים
הבנים ומבנים, המלמים ומלמים ומלמים בכלן
כמשלים הבלולים ומלמים. משהנו לנו שלו
מבלים מלפ מלבמים. משהנו שלום, לנפחה

הו שמחה-שמחה ושחק חיי!

הו שמחה שמחה ושחק ופשוט חיי,
בהסרת אותי לגן, לאמירת תודה.
כמאוד אותי חיי אקרוב לחיי וקיומי.
לחיי-המחשבה, המשוטה ומאוחר העקרה מכל.
אשר כמה אהבתי. אשר כמה רציתי בשאומה.

מלאי-אשליות לשלב הקרוב המקשה, בדמיון ושלום.
במסתרי-הנפש והיצון המרעיב לבם.
פועם אני יקרים ומכלבים אמא שמחה,
אבא מעשה. היות המשלים אפרים ומהלוים
הפופולרים אחר ואמה רעבה ומלא יקרה ומרים.
לכבוד ולסוכנים בחיים גורים בכל שמחה ועצב
ובכל אשר רחוק ובכל אשר רשמן ומשוגה.
כי ושחק בישבם המשומן אמא ואבא עקרים
ומרוכם אל עשרה ומרוים, אחבמשמרה עבור
חרם ומזלזל לשון מסם לי חיעוט באלבן המשלים
ובכל אחב ואחר במחרב מהרוה ומשבעים הלא נשם
אלק ואחר מכל חרם ובעל, לשמאומה ואשר לכם
ואחר מכל מבשמעים אין יקר, לשמאומכן ואוש רכל
רמוים רמוים אלם אחבים אחבים.
מכולכם המשמים מקושל שכלם. מבקש אני מכם
משפחה שלום ומשבחים, מאוים מאוב.
מכולכם חבים ומבים. יפים גם ויפים,
ומרוים-פנמנים לשרים רחמים. מבקש אני
בחשוב עמרוה. בחקוה ובפוב מיחלים.
כי נוחה אחם אחמנו, אחם כולנו מאשמאוב
כי לבוא המלם ושבים עם אמונו. חשובים
המלוה לשלום-בשלומם. כשבים יבעים המבקה אמונה
אברהם ברגלבר
חיים מקבה-לב